

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT

Drie maal per week 5 franks per jaar.

Twee " " 3 " " "

Een " " 4 " " "

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel. Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

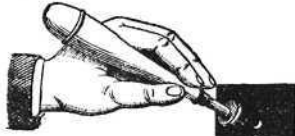
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdag.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 13 OCTOBER 1887.

Kiezing van zondag 16 oktober 1887

Toehoorende aan de reeks uitgaande den 1° januari 1894.

1	Arckens	1	Christiaens
2	Barthels	2	Copis
3	Neven	3	Prozman
4	Voncken	4	Schaetzen
5	Willems	5	Zeegers

Toehoorende aan de reeks uitgaande den 1° januari 1891.

1	Francken	1	Vroonen
---	----------	---	---------

Onderrichtingen voor den kiezer.

1. Bij het afroepen van zijnen naam begeeft de kiezer zich bij het bureau; daar ontvangt hij een stembriefje van den voorzitter; met dit stembriefje treedt hij eenen der kiegangen binnen.
2. Daar neemt hij den kiesstempel, drukt hem eens goed op de inktdoos, en dan, om voor de volledige lijst der katholieken te stemmen, maakt hij met den stempel, het wit punt zwart zich bevindende te midden van het zwart vierkant dat boven de lijst der katholieke kandidaten staat.
- Elke afdruk in dat vierkant bij middel van den stempel gemaakt en het wit punt overdekkende, zelf zoo hij onvolledig, onduidelijk of anderszins gebrekkig zou wezen, drukt de stemming geldig uit.
3. Eene stempeldoos is vastgemaakt aan een kettingje.
4. Wanneer de kiezer het wit punt zwart maakt moet hij zorg dragen dat hij het zwart vierkant niet te breken gaat.
5. Des noods moet de kiezer eenen nieuwen stembriefje vragen indien hij den eersten bij onbedachtzaamheid bevlekt of bedorven had.
6. Vooraleer zijn stembriefje te plooiën, moet de kiezer zien of de inkt wel droog is.
7. Daarna toont hij den voorzitter zijnen stembrief, in vieren gevouwd met den zegel naar buiten, en steekt hem in de bus.
8. Een blinde of gebrekkelijke kiezer mag zich door eenen leidsman of steun doen verzegelen.
- N. B. Wij gelooven dat het niet slecht ware dat de kiezers, alvorens te stemmen, zich verzekeren of de lesenaar waarop zij hun briefje moeten leggen, niet besmeurd is met inkt of iets anders.

Zoo als men het ziet in het bovenstaande model van kiesbrief, zijn er te kiezen vijf raadsliden die voor zes jaren benoemd worden, en een die voor drie jaren gekozen wordt.

Dit komt omdat M. Perreau zijne demissie gegeven heeft alvorens zijn mandaat ten einde was. De raadshier die hem zal vervangen moet den tijd volbrengen die nog door M. Perreau moest gedaan worden, en moet dus niet voor zes maar voor drie jaren gekozen worden.

Hieruit volgt dat de kiezer niet mag stemmen voor zes kandidaten die voor zes jaren gekozen worden, of voor twee kandidaten wier mandaten binnen de drie jaren zullen eindigen. Zulke stembriefje zou kunnen betwist en zelfs ongeldig verklaard worden.

Om zich daaraan niet bloot te stellen, moeten de heeren katholieke kiezers niet anders stemmen dan voor de geheele katholieke lijst. Zij moeten den stempel zetten op het wit puntje dat zich bevindt BOVEN de namen der katholieke kandidaten.

Zij moeten geene aandacht geven op de witte puntjes die zich achter de namen der kandidaten bevinden. Het wit puntje boven de katholieke lijst moet alleen zwart gemaakt worden. Zoo doende

stemt de kiezer voor de gansche katholieke lijst. In het bovenstaande model van stembriefje hebben wij met een hand de plaats aangeduid waar de stempel moet gezet worden.

Kieschandaal.

De *Bien public* kondigt het brutaalste kieschandaal af, dat wij ooit hebben zien begaan. Het stadhuis van Gent heeft het kiesbulletijn zoodanig opgemaakt, dat de katholieke namen met de socialisten namen vermengd zijn.

In plaats van drie lijsten te maken, is er maar een liberale en een gemengde lijst.

Men kan allen bij de liberalen voor eene volledige lijst stemmen.

Bij de andere moet men naam voor naam stemmen: dus eene complete verwarring.

Wat eerlijke gasten zijn toch die doktrinairs!

M. de gouverneur heeft protest aangeteekend tegen die handelwijs en verklaard dat hij eenen persoon zal afveerdigen om de voorafgaande werkzaamheden te bestieren.

Hiertegen protesteert op zijne beurt de burgemeester, die beweert oppermachtig in deze zaak te zijn.

Men ziet dat de kieskwestie te Gent eene groote belangrijkheid aanbiedt.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld: 575 koeien, 56 kalveren, 21 schapen, 285 vette varkens, 1867 baggen en 250 loopers.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel:

Eergisteren had in de O.-L.-V.-kerk te Laeken de jaarlijkse lijkeplichtigheid plaats, van H. M. Maria-Louisa, eerste koningin der Belgen. De gansche koninklijke familie, met talrijk gevolg, de ministers, eene ontelbare menigte hooftambtenaars en ten slotte een overgroot volksmenigte woonde de plichtigheid bij. Na den dienst had het gewone bezoek in den grafkelder plaats.

— Men schrijft uit Antwerpen:

Wij kunnen de ouders niet genoeg aanraden om toch op hunne hoede te zijn, dat zij hunne kinderen niet buiten alle toezicht op straat laten loopen. Zij stellen zich bloot aan groote verdrietlijkheden, misschien aan een ongeluk, ten allerminste aan doodelijke onrust.

Dezer dagen nog werd een 12 jarige knaap aangesproken door eenen welgekleeden heer, die vlaamsch sprak met een vreemden tongval, en die den kleinen vroeg hem naar Merxem te willen brengen, belovende daarvoor een halven frank te geven. Te Merxem gekomen, zegde hij: Wij moeten nog verder zijn — en de niets kwaad vermoedende knaap ging nog verder mee. Op eene eenzame plaats, waar de jongen onbekend was,

gedroeg de vreemdeling zich zoo zonderling, dat de knaap plotseling bang werd, en ging loopen. De verleider liep er achter. De knaap vluchtte recht door, op goed geluk, steeds achtervolgd, en was op het punt neer te vallen van vermoedheid, toen hij eene hoef in 't zicht kreeg, waar hij binnenvluchtte en zijn geval herhaalde. Dan maakte de heer zich uit de voeten. De knaap is, zooals men wel denken kan, half dood van schrik te huis gekomen.

— Men schrijft uit Gooreind (Antwerpen):

Zondag morgen tusschen 6 en 7 ure, terwijl de boschwachter Cornelissen, met zijne vrouw afwezig waren, heelt hun zoon Frans, 10 jaar oud, een geweer van den muur genomen. Met dit wapen spelende ging het schot af en trof zijn 5jarig broerke Jan. Het kind bleef op den slag dood. Men kan oordeelen over de droefheid, waarin de ouders verkeerden, toen zij bij hunne thuiskomst dit verschrikkelijk tooneel aanschouwden.

— Mededeeling. — Op de dagen van kiezingen voor de leden der Wetgevend Kamer en van provincieraden, deelt het bestuur van telegrafen aan het publiek, mis 50 centiemen per bulletijn, de uitslagen der stemmingen mede; die uitslagen worden daarenboven aangeplakt. Het is volstrekt onmogelijk die maatregelen tot de gemeentekiezingen uit te breiden; de middelen, waarover het bestuur beschikt, zullen ternaanvermood toereikend wezen voor de spoedige overzending der talrijke telegrammen, die op 15 dezer maand zullen worden aangeboden.

— Meyerbeer. — In het jaar 1808 tijdens de Fransche bezetting van Berlyn, bewoonde de toenmaals zeventienjarige Meyerbeer in zijn onderlijk huis een kamer naast die van een Fransch kolonel, die bij zijn vader was ingekwartierd. De officier gebruikte gewoonlijk den nacht voor zijn studies en daar de jonge pianist in den regel tot 1 uur 's nachts aan het klavier zat, was dit voor den eersten al bijzonder hinderlijk en hij verzocht om ten minste gedurende den nacht de musicale oefeningen uit te stellen. Dit verzoek liep evenwel niet, de slijtje-musicus liet zich niet storen. Nu probeerde de officier het nog eens met een esen bevel als dringend verzoek, en toen ook dit niet hielp, nam hij het volgende middel te baat.

Hij liet 's avonds al de tamboers van het regiment komen en toen de jonge Meyerbeer weer als naar gewoonte aan zijne piano wilde gaan hantseeren, sloegen de tamboers plotseling een rollet. Meyerbeer staakte zijn spel — oogenblikkelijk hielden ook de trommelslagers op. Na een korte pauze begon hij weer, maar nu weerklonk opnieuw de rollet met verdubbelde kracht en bracht de outstelden toonkunstenaar tot zwijgen. Dit werd zoo nog eenige malen herhaald, tot dat Meyerbeer eindelijk geheel ophield. Den volgenden morgen verzocht hij zijn vader dringend, dat hij den franschen kolonel een ander kamer zou geven, hetwelk ook gebeurde.

— Raadgeving. — Terwijl doctor X. uitgeleden was, kwam een heer, welgekleed, de decoratie in het knoopgat, ten huize van dien heelmester om M. te spreken. M. is niet te huis, antwoordde de knecht.

— Inderdaad? Wel wat zal het hem spijten. Eene zoo schoone zaak en zeggen dat ik dezen avond nog vertrek.

Al sprekende ging de vreemdeling naar het kabinet van den dokter, gevolgd door den dienstbode, ging zich aan zijne schrijftafel plaatsen als eenen bezoeker, nam eene pen en begon eenen brief te schrijven.

Nauwelijks had hij wat geschreven of er werd gebeld. De dienstbode ging openen. Het was een zieke die M. den dokter wilde spreken.

Hij werd verzocht later terug te keeren.

Als de knecht weder in het kabinet kwam overhandigde de vreemdeling hem een toegelakten brief, aan zijnen vriend den dokter gericht. Op den omslag stonden in groote karakterletters de woorden: » Zeer dringend ».

Bij zijne terugkomst verhaaste zich doctor X. den brief open te breken en hij las er het volgende in:

« Mijnheer.

« Zoek niet naar uw uurwerk, dat gij dezen morgen op uw schouw, laten liggen hebt; het zit op dit uur in mijnen zak dien gij moeilijk zult ontdekken. Uw dienstbode is geenen diel maar 't is ne grooten dwazerik die u heeft laten bestelen in uwe afwezigheid. Ik raad u sterk aan hem aan de deur te zetten... Ik durf verhoppen dat gij dezen vriendelijken raad zult volgen dien ik u gerd in verwisseling van het geschenk dat ik mij zelf dezen morgen gedaan heb, op uwe kosten.

Uw toegegenen.
BEN BAUER, de dief.

BUITENLAND.

Frankryk.

DE ZAAK CAFFAREL.

Eenigen der schuldigen in de zaak Caffarel zijn reeds in hechtenis. E-halve Caffarel en mad. de Limousin is ook de beiersche baron van Kretzmaier, die echter in de *Temps* zijne onschuld volhoudt, en de handlinger der dame, zekere Laurentz, gevat. Men verwacht dat nog vele aanhoudingen zullen volgen, en zelfs wordt

beweerd, dat ook de Senateur generaal graaf d'Audlau weldra zyne vrijheid zal moeten missen. In allen gevalle is deze senateur ook wegens deze zaak door de justicie gehoord, terwijl men verzekert, dat ook de heer Wilson, de schoonzoon van president Grey, er meer van weet.

Trouwens bij de opzoeking van mevrouw Limousin's woning vond men meer dan 200 brieven waaronder vele van bekende mannen. Zoo onder anderen van generaal Saussier, commandant van Parys, den belijfschen gezant, Herbetton, den leider der monarchisten baron de Mackau en den heer Wilson. De inhoud dezer brieven moet echter meerendeels van onschuldigen aard zijn.

De inhechteniseming van mevrouw Limousin ging niet gemakkelijk. Toen de heer Taylor met zijn rijtuig voor haar huis kwam, vormde zich eene samenschooling, welke niets goeds voorspelde. Onmiddellijk werd eene afdeling der politie ontboden, en deze voorzorgsmaatregel bleek niet overbodig; want toen de dame verscheen, droeg het volk onder den schreeuw: » In het water met de Prussienne: » op haar los. De agenten hadden genoeg te doen de gevangene te beschermen en haar veilig in het rijtuig te brengen.

Dat zij eene Prussienne is, wordt verteld door de Gaulois, die beweert, dat hare moeder eene Duitsche en haar vader een Franschman was. Tevens voegt het blad er bij, dat zij stukken, afkomstig uit het ministerie van oorlog, in het duitsch vertaalde en naar Berlyn zond. Of dit waar is, moet nog blijken, want over deze treurige aangelegenheid worden zoovle geruchten en praates verspreid, dat men ze niet dan met groote voorzichtigheid kan aannemen.

De zaak van den generaal Caffarel schijnt nog eger te zijn dan men eerst vermoedde. Het parket van Parys heeft thans de bewijzen in handen, dat de generaal senateur d'Audlau betrokken is in den schandelijken handel van decoraties, welken wij hebben doen kennen.

Dinsdag is eene huiszoeking gedaan geweest in de woning van d'Audlau, men heeft er rekeningen gevonden, die bewijzen dat M. d'Audlau ook, ten prijzen van geld, decoraties verkocht. Nog andere leiten worden ten zijnen laste gelegd, want het aanhoudingsbevel, dat ten gevolge dier ontdekkingen tegen hem werd uitgevaardigd, vermeldt dat hij beschuldigd wordt van aftruggelarijen.

Generaal d'Audlau is sedert maandag namiddag uit zijne woning verdwenen. Zes politie-ambtenaars zijn in verschillende richtingen vertrokken om hem op te zoeken. Het gerucht is in omloop dat hij zich door den kop geschoten heeft. Van eenen anderen kant wordt ook beweerd dat hij de vlucht genomen heeft naar België.

Tot nu toe zijn voor die zaak reeds acht aanhoudingen gedaan, waaronder die van drie vrouwen. Het is bijna zeker dat er afschriften genomen geweest zijn van belangrijke documenten uit het ministerie van oorlog, en zonder twijfel aan Duitschland verkocht.

Al de beschuldigten zijn het eens om M. Wilson, schoonzoon van den president der Republiek in de zaak te betrekken.

Tusschen de papieren van de voornaamste verkooptster van decoraties, heeft men bij de 200 brieven van M. Wilson gevonden. Men verzekert dat M. Wilson weigerde zaken van decoraties te behandelen, beneden den prijs van 50,000 fr. Al de dagbladen zijn het eens om te vragen dat er volkomen licht gemaakt worde in deze schandelijke zaak.

DUBBELE HALSRECHTING.

Eene depeche aan den *Temps* uit Aix meldt dat de halsrechting der twee veroordeelden Esposito en Tegami den 8 dezer heeft plaats gehad.

Beide waren ter dood verwezen voor nachtelijke aanrandingen en moord.

M. Deblier, de fransche scherpreechter was donderdag, in de stad aangekomen met zijne vier helpers. Hij meende in het *Hotel de la Made* naar al te stappen; doch de eigenaar wendde voor, geen plaats te hebben, daar het geheele hotel ingenomen was door jonge jufvrouwen die hunne examen kwamen afleggen.

Daags nadien werd hunne volmacht door het parket nagezien.

Volgens het gebruik werden gedurende den dag de ord-broeders der Blauwe Penitenten afgeveerdigd voor het verrichten van de godsdienstplechtigheden, dit is, het doen der gebeden, het maken der doodslichten enz.

Deze ordbroeders zijn meerkwegene veroordeelden, die na de strafuitvoeringen ook de lijken begraven.

De veroordeelden waren gedurende den nacht verwittigd.

's Avonds te voren waren met den lesten trein uit Marseille eene menigte lichtevrouwen en slecht volk aangekomen.

Deze liepen in groepen rond de gevangenis, roepende:

— Esposito! 't is er dezen nacht mee gedaan!

Die kreten konden in het gebouw zelfs door de veroordeelden zeer goed gehoord en verstaan worden.

Esposito werd er door uit den slaap gewekt.

Ten 5 ure werd aan de veroordeelden meege-deeld dat hunne vraag in kassatie verworpen was.

— En de genadevraag ook? vroeg Tegami.

— Ja.